

[Berlau]

dende at se, hvilke muligheder forskellige fagforeninger fik for at sikre deres medlemmer en bedre tilværelse end den, de har nu, hvis man liberaliserede arbejdsmarkedet. Jeg ville f.eks. meget gerne gå i strid med både den kristelige fagforening og de frie fagforeninger, som jo fører sig voldsomt frem i denne debat, for med den holdning, disse foreninger lægger for dagen, er der vel ingen tvivl om, hvilke fagforeninger der måtte blive de overlevelsedygtige, alene i kraft af deres muligheder for at skabe bedre resultater for deres medlemmer.

Jeg ville også gerne se, om man kunne fjerne det arbejdsretlige system og i stedet indføre en reel liberalisering. Hvis vi skal slå om lønninger og arbejdsforhold, må man føre kampen på færre vilkår imellem lønmodtagerne og arbejdsgiverne, og det ville da være interessant at se, hvem der så ville vinde, hvis vi var uden disse mange forskellige arbejdsretlige regler.

Det fører mig hen til hr. Glønborgs bemærkninger om at stifte nye fagforeninger. Det ville være overordentlig spændende at se nye fagforeninger, som ikke var bundet af socialdemokratiske, skal vil kalde dem småforræderier igennem tiderne over for deres egne. Det ville være spændende at se arbejdsmarkedet uden en hovedaftale, en samarbejdsaftale osv. Det kunne være højt interessant at se, hvordan arbejdsgiverne ville spjætte, men da min taletid er udløbet i denne omgang, må jeg vende tilbage til det senere.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne indlede med at takke det flertal, som har markeret sig her i salen for forslaget. Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at vi ikke skal færdigbehandle og få forslaget vedtaget inden sommerferien, hvis flertallet har viljen til at gennemføre det, de har sagt her i dag, og har viljen til at lade være med at bringe alt for mange andre sager ind i denne sammenhæng. Så altså her er et lovforslag, der er flertal for, og der er intet som helst i vejen for, at det flertal gennemfører det lovforslag inden Folketingets sommerferie.

Hvis jeg i den anledning skal have en lang barselorlov, passer det mig udmærket, at jeg holder den i sommerferien i stedet for i arbejds-sæsonen.

Jeg ser frem til en hurtig og effektiv behandling, sådan at vi får forslaget vedtaget.

Jeg vil godt starte med at sige nogle ting til hr. Hans Strunge.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen ønsker ro på arbejdsmarkedet. Regeringen anerkender, at arbejdsmarkedets parter har en væsentlig rolle at spille. Regeringen har derfor indledt trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter. Vi har haft succesrige trepartsforhandlinger i november-december. Vi har haft en succesrig opstart af trepartsforhandlinger i januar-februar i år.

Der er ingen som helst grund til at antage, at dette lovforslag har nogen som helst betydning for den succesrige gennemførelse af trepartsforhandlingerne, for dette lovforslag er en simpel opfølgning af det, statsministeren lovede ville blive gjort i Folketinget i november 1986, og lovforslaget var bebudet i regeringens lovkatolog den 6. oktober 1987. Så arbejdsmarkedets parter, der i november-december gik ind i trepartsforhandlingerne, gjorde det vel vidende, at regeringen ville komme med det lovforslag, vi i dag behandler. Det er da klart, at regeringen gør det, der står i lovkatologet, og kommer med forslaget, og det er da også klart, at det har arbejdsmarkedets parter godt vidst.

Derfor er der ikke nogen som helst grund til at bare drømme om, at behandlingen af det her lovforslag har noget som helst at gøre med de fornuftige og seriøse forhandlinger, som regeringen og arbejdsmarkedets parter går ind i, fordi de er nødvendige, og fordi alle tre parter ved, det er nødvendigt for landets økonomisk-politiske udvikling, at det bliver gennemført med succes. Det er der selvfølgelig ingen, der vil give sig til at anfægte, fordi vi kommer med dette lovforslag, som vi for længst har bebudet vi ville komme med.

Hr. Hans Strunge mente, at hvis jeg havde lyttet til min chefs råd i går, så skulle jeg have undladt at fremsætte lovforslaget. Ja, nu er det jo altså sjældent, at fagministre kommer med lovforslag i Folketinget, uden at de har passeret regeringen og dermed statsministeren, så mon ikke også dette lovforslag er i overensstemmelse med statsministerens råd? Det drejer sig om at få brudt op i nogle dogmer, og derfor er der en logisk linje mellem det, statsministeren sagde i går, og det lovforslag, vi behandler i dag.

Men det er ikke et lovforslag, vi fremsætter for at udæske fagbevægelsen. Det er heller ikke et lovforslag, vi fremsætter for at udæske ar-